TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2024. gada 4. oktobrī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komerclietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – 1. panta 1. punkts – Piemērošanas joma – Civillietas un komerclietas – Jēdziens – Tiesvedība, lai aizstātu atbildētāja piekrišanu tiesībaizsardzības iestāžu konfiscētas mantas tiesas uzraudzības atcelšanai – 8. panta 2. punkts – Pieteikums par iestāšanos lietā – "Trešo personu" jēdziens

Lietā C-494/23 [*Mahá*] [i]

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Nejvyšší soud* (Augstākā tiesa, Čehijas Republika) iesniegusi ar 2023. gada 7. jūnija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 3. augustā, tiesvedībā

QE,

IJ

pret

DP,

EB,

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs F. Biltšens [*F. Biltgen*] (referents), tiesneši N. Vāls [*N. Wahl*] un M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*],

ģenerāladvokāts: M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– Vācijas valdības vārdā – *J. Möller* un *M. Hellmann*, kā arī *J. Simon*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – čehu.

[i] Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

– Eiropas Komisijas vārdā – *S. Noë* un *K. Walkerová*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 1. panta 1. punktu un 8. panta 2. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp diviem Čehijas pastāvīgajiem iedzīvotājiem QE un IJ un diviem Francijas pastāvīgajiem iedzīvotājiem DP un EB par tiesas uzraudzības atcelšanu QE un IJ iegādātam transportlīdzeklim.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Briseles konvencija

3 1968. gada 27. septembra Konvencijas par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.; turpmāk tekstā – "Briseles konvencija") I daļā ir noteikts:

"Šo konvenciju piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas iestādes veida.

[..]"

Regula (EK) Nr. 44/2001

4 Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.), kas bija spēkā līdz 2015. gada 9. janvārim un tika atcelta ar Regulu Nr. 1215/2012, 1. panta 1. punktā bija paredzēts:

"Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas būtības. Tā neattiecas jo īpaši uz nodokļu, muitas vai administratīvajām lietām."

Regula Nr. 1215/2012

5 Atbilstoši Regulas Nr. 1215/2012 10. apsvērumam:

"Šīs regulas darbības jomā būtu jāietver galvenie civiltiesiskie un komerciālie jautājumi, izņemot dažus skaidri noteiktus jautājumus. [..]"

6 Šīs regulas 1. panta 1. punktā ir noteikts:

"Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas būtības. Tā neattiecas jo īpaši uz nodokļu, muitas vai administratīvajām lietām vai uz valsts atbildību par darbību un bezdarbību, īstenojot valsts varu (*acta iure imperii*)."

7 Minētās regulas 8. pantā ir noteikts:

"Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var arī iesūdzēt:

[..]

2) kā trešo personu prasībā par garantiju vai galvojumu vai jebkurā citā tiesvedībā ar trešo personu piedalīšanos – tiesā, kurā ir celta sākotnējā prasība, ja vien tā nav celta vienīgi ar mērķi attiecībā uz šo personu nepieļaut tās tiesas jurisdikciju, kas būtu kompetenta šīs personas lietā;

[..]."

8 Saskaņā ar šīs pašas regulas 26. panta 1. punktu:

"Papildus jurisdikcijai, kas atvasināta no citiem šīs regulas noteikumiem, jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesai, kurā atbildētājs vēršas. [..]"

Čehijas tiesības

Likums Nr. 141/1961 par tiesas kriminālprocesu (Kriminālprocesa kodekss)

9 *Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)* (Likums Nr. 141/1961 par tiesas kriminālprocesu (Kriminālprocesa kodekss)) 80. panta 1. un 3. punktā ir paredzēts:

"(1) Ja izsniegtais vai izņemtais priekšmets vairs nav vajadzīgs turpmākai tiesvedībai un ja nav paredzēts to konfiscēt, tas ir jāatdod personai, kura to izsniegusi vai kurai tas tika izņemts. Ja tiesības uz to piesaka cita persona, šis priekšmets tiek atdots tai personai, kuras tiesības uz lietu nav apšaubāmas. Šaubu gadījumā priekšmetam piemēro uzraudzību un persona, kas piesaka savas tiesības uz to, tiek informēta par iespēju to atgūt civilprocesā. [..]

[..]

(3) [1. punktā] minēto lēmumu pirmstiesas izmeklēšanā pieņem palātas priekšsēdētājs vai – pirmstiesas procesa stadijā – prokuratūra vai tiesībaizsardzības iestādes. [..]"

Likums Nr. 99/1963 par civilprocesu

10 *Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád* (Likums Nr. 99/1963 par civilprocesu) 88. panta d) punktā ir noteikts:

"Piekritība izskatīt strīdu, ja tas attiecas uz lēmumu, ar kuru pusei, kas iebilst pret konfiscētā priekšmeta atdošanu pieteicējam, ir noteikts pienākums sniegt piekrišanu, ir tiesai, kurā tiek izskatīta uzraudzības tiesvedība, nevis vispārējās jurisdikcijas tiesai [..]."

Likums Nr. 292/2013 par īpašām tiesvedībām

11 *Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních* (Likums Nr. 292/2013 par īpašām tiesvedībām) IV sadaļas pirmās nodaļas nosaukums ir "Uzraudzības tiesvedība". Tajā ir ietverts konkrēti šī likuma 298. un 299. pants.

12 Minētā likuma 298. panta "Tiesas uzraudzībā nodotā priekšmeta atdošana" 1. punktā ir noteikts:

"Tiesa tai uzraudzībā nodoto priekšmetu atdod tiesīgajam saņēmējam pēc viņa lūguma. Ja priekšmets ir nodots uzraudzībā tiesai, jo uzraudzības atcelšanu pieprasa cita persona, kas nav tiesīgais saņēmējs, vai ja cita persona, kuras piekrišana tiek prasīta, nepiekrīt atcelšanai tiesīgā saņēmēja interesēs, atdošanai ir nepieciešama visu dalībnieku, kā arī personas, kuras iebilde pret izpildi izraisīja nodošanu uzraudzībā, piekrišana. [..]"

13 Šī paša likuma 299. pantā "Piekrišanas uzraudzībā nodotā priekšmeta atdošanai aizstāšana" ir noteikts:

"1) Ja piekrišana uzraudzībā nodotā priekšmeta atdošanai tiek atteikta, to var aizstāt ar galīgu tiesas nolēmumu, ar kuru tiek noteikts, ka personai, kura iebilda pret atcelšanu, ir jāpiekrīt konfiscētā priekšmeta atdošanai pieteicējam.

2) Piekritība izskatīt 1. punktā paredzēto prasību par piekrišanas aizstāšanu ir tiesai, kurā ir ierosināta uzraudzības tiesvedība."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

14 2017. gada 19. augustā divi Čehijas pastāvīgie iedzīvotāji QE un IJ iegādājās transportlīdzekli Vācijā par summu 13 000 EUR. 2017. gada 12. septembrī Čehijas policija konfiscēja transportlīdzekli, pamatojoties uz to, ka tas varētu būt iesaistīts zādzības izdarīšanā Francijā. Pabeidzot konfiskācijas procesu, šis transportlīdzeklis netika atdots QE un IJ, bet gan nodots tiesas uzraudzībā *Okresní soud v Českých Budějovice* (Česke Budejovices rajona tiesa, Čehijas Republika), jo agrākā tiesvedībā savas tiesības uz to bija pierādījuši arī divi Francijas pastāvīgie iedzīvotāji.

15 QE un IJ šajā tiesā iesniedza pieteikumu par tiesas uzraudzībā nodotas mantas atdošanu. Tā kā šādā gadījumā Čehijas tiesībās ir prasīta visu iesaistīto personu piekrišana, QE un IJ arī iesniedza pieteikumu, lūdzot minēto tiesu pieņemt nolēmumu, ar kuru šīs atdošanas nolūkiem tiktu aizstāta DP un EB piekrišana. Šis pieteikums tika paziņots DP un EB, kuri neiesniedza apsvērumus noteiktajā termiņā.

16 Tiesa, kas izskata lietu, kā pirmās instances tiesa noraidīja savu starptautisko jurisdikciju pieteikuma par piekrišanas aizstāšanu izskatīšanai, būtībā uzskatot, ka šādu jurisdikciju var noteikt, vienīgi pamatojoties uz Regulas Nr. 1215/2012 26. panta 1. punktu, bet DP un EB, kuriem ir atbildētāju statuss, tajā neesot vērsušies.

17 Izskatot QE un IJ celto apelācijas sūdzību, *Krajský soud v Českých Budějovicích* (Česke Budejovices apgabaltiesa, Čehijas Republika) ar 2021. gada 5. novembra rīkojumu atstāja spēkā pirmās instances tiesas nolēmumu.

18 OE un IJ par šo nolēmumu iesniedza kasācijas sūdzību *Nejvyšší soud* (Augstākā tiesa, Čehijas Republika), kas ir iesniedzējtiesa, apgalvojot, ka tiesvedība ar nolūku aizstāt piekrišanu ir īpaša tiesvedība, kas neizriet no materiālo tiesību attiecībām starp pusēm, tādēļ Regulas Nr. 1215/2012 noteikumi neesot piemērojami.

19 Iesniedzējtiesa uzskata, ka vairāki apsvērumi ļauj secināt, ka tiesvedība, lai aizstātu piekrišanu uzraudzības atcelšanai, ietilpst jēdzienā "civillietas un komerclietas" Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punkta izpratnē un līdz ar to – šī panta materiālajā piemērošanas jomā. Tādēļ nodošanas tiesas uzraudzībā mērķis ir civilprasības ietvaros kliedēt visas šaubas par to, kurai no attiecīgajām personām var atdot priekšmetu saskaņā ar īpašumtiesībām vai citām tiesībām. Turklāt šo tiesvedību, kas būtībā ir balstīta uz sacīkstes principu, reglamentē civilprocesa noteikumi, precīzāk, noteikumi par īpašām tiesvedībām.

20 Iesniedzējtiesa tomēr norāda, ka Regulas Nr. 1215/2012 piemērojamību var apšaubīt attiecīgās tiesvedības papildu rakstura dēļ. Neraugoties uz to, ka nodošanas uzraudzībā tiesvedība un tiesvedība, lai aizstātu piekrišanu uzraudzības atcelšanai, ir divi dažāda rakstura procesi, otrā minētā esamība ir ļoti atkarīga no nodošanas uzraudzībā tiesvedības.

21 Atgādinājusi, ka Čehijas tiesu jurisdikcija izskatīt nodošanas uzraudzībā tiesvedību ir balstīta uz to, ka tiesībaizsardzības iestādes īsteno publiskās varas prerogatīvas, iesniedzējtiesa norāda uz paralēlēm ar 2019. gada 18. septembra spriedumu *Riel* (C-47/18, EU:C:2019:754), kurā Tiesa nosprieda, ka prasība konstatēt prasījuma esamību, lai to reģistrētu maksātnespējas procesā, izriet tieši no maksātnespējas procesa, ir cieši saistīta ar to un ir balstīta uz maksātnespējas procesa tiesībām.

22 Turklāt iesniedzējtiesa uzsver – ja tiktu atzīts, ka starptautiskā jurisdikcija tiesvedībās, lai aizstātu piekrišanu uzraudzības atcelšanai, ir jānosaka atbilstoši Regulā Nr. 1215/2012 paredzētajiem jurisdikcijas noteikumiem, nodošanas uzraudzībā tiesvedības dalībnieki varētu tikt mudināti īstenot stratēģisku rīcību, kuras rezultātā daži lietas dalībnieki joprojām būtu pasīvi un gaidītu, kad tiks iesūdzēti to domicila tiesā saskaņā ar šīs regulas 4. pantā paredzēto vispārīgo noteikumu.

23 Iesniedzējtiesas šaubas attiecas arī uz Regulas Nr. 1215/2012 8. panta 2. punkta saistībā ar jurisdikcijas noteikumiem, kas piemērojami pieteikumu par iestāšanos lietā jomā, interpretāciju, it īpaši tādēļ, ka vairākās šīs tiesību normas valodu versijās ir atsauce uz "trešo personu" un "tiesvedību ar trešo personu piedalīšanos" jēdzieniem.

24 Gadījumā, ja atbilde uz jautājumu par to, vai tiesvedība, lai aizstātu piekrišanu uzraudzības atcelšanai, ietilpst jēdzienā "civillieta un komerclieta" Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punkta izpratnē, ir apstiprinoša, iesniedzējtiesa jautā, vai šīs regulas 8. panta 2. punktu ir iespējams interpretēt tādējādi, ka tas ir piemērojams šādai tiesvedībai.

25 Šādos apstākļos *Nejvyšší soud* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [Regulas Nr. 1215/2012] 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesvedība, lai aizstātu atbildētāja piekrišanu priekšmeta uzraudzības atcelšanai, kurai ir pakārtots raksturs attiecībā pret tiesas uzraudzības tiesvedību, kas tika ierosināta pēc tam, kad tiesībaizsardzības iestādes ir nodevušas uzraudzībā konfiscētu mantu, ietilpst jēdzienā "civillieta un komerclieta" šīs tiesību normas izpratnē?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai [Regulas Nr. 1215/2012] 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība aizstāt piekrišanu priekšmeta uzraudzības atcelšanai, ko viens no dalībniekiem tiesvedībā par strīdīgā priekšmeta nodošanu tiesas uzraudzībā ir cēlis pret citu šīs tiesvedības dalībnieku, ir prasība šīs tiesību normas izpratnē?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

26 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdzienā "civillietas un komerclietas" šīs tiesību normas izpratnē ietilpst prasība ar nolūku aizstāt atbildētāja piekrišanu saistībā ar lūgumu atcelt priekšmeta nodošanu uzraudzībā, lai gan šī prasība ir pakārtots process attiecībā pret tiesībaizsardzības iestāžu konfiscētas mantas nodošanas uzraudzībā tiesvedību.

27 Vispirms jāatgādina, ka, ciktāl saskaņā ar Regulu Nr. 1215/2012 tiek atcelta un aizstāta Regula Nr. 44/2001, ar kuru savukārt ir aizstāta Briseles konvencija, Tiesas sniegtā šo pēdējo minēto tiesību instrumentu normu interpretācija attiecas arī uz Regulu Nr. 1215/2012, ja šīs tiesību normas var tikt kvalificētas kā "līdzvērtīgas" (spriedums, 2022. gada 30. jūnijs, *Allianz Elementar Versicherung*, C-652/20, EU:C:2022:514, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Tā tas ir Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punkta gadījumā, saskaņā ar kuru šo regulu "piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas būtības. [..]", jo šī tiesību norma ir līdzvērtīga Regulas Nr. 44/2001 1. panta 1. punktam un Briseles konvencijas 1. panta pirmās daļas pirmajam teikumam.

29 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai pēc iespējas nodrošinātu tiesību un pienākumu, kas dalībvalstīm un ieinteresētajām personām izriet no Regulas Nr. 1215/2012, vienlīdzību un vienveidību, jēdziens "civillietas un komerclietas" nav jāinterpretē kā vienkārša atsauce uz vienas vai otras attiecīgās valsts tiesībām. Šis jēdziens ir jāuzskata par autonomu jēdzienu, kas jāinterpretē, atsaucoties, pirmkārt, uz šīs regulas mērķiem un sistēmu un, otrkārt, uz vispārējiem principiem, kuri izriet no visu valstu tiesību sistēmām (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2020. gada 7. maijs, *Rina*, C-641/18, EU:C:2020:349, 30. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2020. gada 16. jūlijs, *Movic* u.c., C-73/19, EU:C:2020:568, 33. punkts).

30 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet – lai gan noteiktas tiesvedības starp valsts iestādi un privāttiesību subjektu var ietilpt Regulas Nr. 1215/2012 piemērošanas jomā, ja prasība tiesā attiecas uz *iure gestionis* veiktām darbībām, tā tas nav gadījumā, ja valsts iestāde rīkojas, īstenojot valsts varu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2021. gada 6. oktobris, *TOTO* un *Vianini Lavori*, C-581/20, EU:C:2021:808, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra, un 2022. gada 22. decembris, *Eurelec Trading*, C-98/22, EU:C:2022:1032, 21. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

31 Proti, ja kāds lietas dalībnieks īsteno valsts varu, izmantojot plašas pilnvaras salīdzinājumā ar tiesību normām, kas piemērojamas attiecībām starp privātpersonām, tad tas izslēdz šādu lietu no "civillietu un komerclietu" kategorijas Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punkta izpratnē (spriedumi, 2021. gada 6. oktobris, *TOTO* un *Vianini Lavori*, C-581/20, EU:C:2021:808, 38. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra, un 2022. gada 22. decembris, *Eurelec Trading*, C-98/22, EU:C:2022:1032, 22. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

32 Lai noteiktu, vai lieta ietilpst jēdzienā "civillietas un komerclietas" Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punkta izpratnē un tādējādi – šīs regulas piemērošanas jomā, ir jāidentificē tiesiskās attiecības, kas pastāv starp lietas dalībniekiem, un strīda priekšmets, vai arī alternatīvi ir jāizvērtē celtās prasības pamats un tās celšanas kārtība (spriedumi, 2021. gada 6. oktobris, *TOTO* un *Vianini Lavori*, C-581/20, EU:C:2021:808, 36. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra, un 2022. gada 22. decembris, *Eurelec Trading*, C-98/22, EU:C:2022:1032, 23. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

33 Lai gan šis vērtējums ir jāveic iesniedzējtiesai, tomēr šķiet lietderīgi, ka Tiesa, ņemot vērā tai iesniegtos apsvērumus, sniedz dažus precizējumus par elementiem, kas var tikt ņemti vērā.

34 Tādējādi Tiesa jau ir nospriedusi, ka jēdzienā "civillietas un komerclietas" ietilpst strīds starp diviem uzņēmumiem tiesvedībā par apķīlāšanas atcelšanu attiecībā uz degvielas piegādi militārai operācijai, jo tas, ka noteiktām darbībām ir publisks mērķis, pats par sevi nav pietiekams elements, lai šīs darbības kvalificētu par veiktām *jure imperii* (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 3. septembris, *Supreme Site Services* u.c., C-186/19, EU:C:2020:638, 65. un 66. punkts). Tomēr tā uzskatīja, ka tas tā nav gadījumā, kad tiek lūgts piešķirt kompetenci noteikt nākotnes pārkāpumu esamību ar vienkāršu attiecīgās valsts pārvaldes iestādes ierēdņa sastādītu protokolu, jo šāda prasība patiesībā attiecas uz pilnvarām, kas ir pārmērīgas salīdzinājumā ar vispārējām tiesību normām, kuras ir piemērojamas attiecībās starp privātpersonām (spriedums, 2022. gada 22. decembris, *Eurelec Trading*, C-98/22, EU:C:2022:1032, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Šajā lietā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka prasība, kuras mērķis ir aizstāt piekrišanu tiesas uzraudzības atcelšanai, ir process, kas ļauj trūkstošo atbildētāja piekrišanu lūgumam atcelt uzraudzību aizstāt ar tiesas nolēmumu, lai noteiktu personu, kurai tiesu iestādei ir jāatdod konfiscētā manta.

36 Kā ir precizējusi iesniedzējtiesa, šī prasība, kuras pamatā ir tiesībsargājošo iestāžu noteiktie konfiskācijas procesi un attiecīgās mantas nodošana uzraudzībā, ir nepieciešams priekšnosacījums tiesas uzraudzības atcelšanai un mantas atdošanai.

37 No tā izriet, ka gan attiecībā uz tās priekšmetu, gan pamatojumu tiesvedība, lai aizstātu piekrišanu, ir nesaraujami saistīta ar attiecīgās mantas konfiskāciju, ko veic tiesībsargājošās iestādes, un tās vēlāku nodošanu uzraudzībā, tādējādi tā nevar tikt izvērtēta, abstrahējoties no šiem procesiem.

38 Mantas konfiskācija kriminālprocesā un tai sekojoša nodošana tiesas uzraudzībā ir valsts varas izpausmes, it īpaši tāpēc, ka par tām vienpusēji lemj tiesībaizsardzības iestādes un tās ir saistošas attiecīgajiem lietas dalībniekiem.

39 Šāda veida strīdi ir saistīti ar to, ka kāds lietas dalībnieks īsteno valsts varas prerogatīvas, jo tas izmanto plašas pilnvaras salīdzinājumā ar parastām tiesību normām, kas piemērojamas attiecībām starp privātpersonām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 15. februāris, *Lechouritou* u.c., C-292/05, EU:C:2007:102, 34. punkts).

40 No tā izriet, ka prasība par piekrišanas aizstāšanu, ciktāl tas ir pakārtots process tiesībaizsardzības iestāžu konfiscētās mantas nodošanai tiesas uzraudzībā un notiek pirms šīs uzraudzības atcelšanas, arī ir jāuzskata par valsts varas īstenošanas izpausmi.

41 Šajā ziņā Tiesa jau ir nospriedusi – ja tā priekšmeta dēļ strīds ir izslēgts no Regulas Nr. 1215/2012 piemērošanas jomas, iepriekšēja jautājuma esamība, par kuru tiesai ir jālemj, lai izskatītu šo strīdu, neatkarīgi no šī jautājuma satura nevar pamatot šīs regulas piemērošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1991. gada 25. jūlijs, *Rich*, C-190/89, EU:C:1991:319, 26. punkts).

42 Turklāt tas, ka Regulas Nr. 1215/2012 piemērojamība varētu mainīties atkarībā no tā, vai pastāv iepriekšējs jautājums, būtu pretrunā tiesiskās drošības principam, kas ir viens no šīs regulas mērķiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 15. maijs, *Préservatrice foncière TIARD*, C-266/01, EU:C:2003:282, 42. punkts).

43 Šādu interpretāciju nevar atspēkot arī tas, ka šī iepriekšējā tiesvedība norit starp privātpersonām, nepiedaloties tiesībsargājošajām iestādēm, ka tiesvedība ir balstīta uz sacīkstes principu un ka īstenošanas kārtību reglamentē civilprocesa normas.

44 Proti, ar to, ka prasītājs, kas lūdz atcelt tiesas uzraudzību, rīkojas, pamatojoties uz prasību, kuras pamatā ir valsts varas akts, pietiek, lai šo tiesvedību uzskatītu par izslēgtu no Regulas Nr. 1215/2012 piemērošanas jomas neatkarīgi no piemērojamo procesuālo noteikumu rakstura. Līdz ar to apstāklim, ka iesniedzējtiesā celtā prasība tiek raksturota kā civiltiesiska prasība, ciktāl ar to lūdz noteikt, kam jāatdod konfiscētais un uzraudzībā nodotais priekšmets, nav nozīmes (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 15. februāris, *Lechouritou* u.c., C-292/05, EU:C:2007:102, 41. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

45 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdzienā "civillietas un komerclietas" šīs tiesību normas izpratnē neietilpst prasība aizstāt atbildētāja piekrišanu saistībā ar lūgumu atcelt priekšmeta nodošanu uzraudzībā, lai gan šī prasība ir pakārtots process attiecībā pret tiesībaizsardzības iestāžu konfiscētas mantas nodošanas uzraudzībā tiesvedību.

Par otro jautājumu

46 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

47 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 1. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

jēdzienā "civillietas un komerclietas" šīs tiesību normas izpratnē neietilpst prasība aizstāt atbildētāja piekrišanu saistībā ar lūgumu atcelt priekšmeta nodošanu uzraudzībā, lai gan šī prasība ir pakārtots process attiecībā pret tiesībaizsardzības iestāžu konfiscētas mantas nodošanas uzraudzībā tiesvedību.

[Paraksti]